

เทศน์อบรมพระ ณ วัดมาบจันทร์ ระยอง
เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

เอาให้หนักนะเรื่องการชำระจิตใจ

อาจารย์ชากับเราสนิทกันมานาน ทางด้านจิตใจได้คุยกันแล้วเป็นที่ลงใจ อาจารย์ชาเป็นพระเพชรน้ำหนึ่ง ลูกศิษย์พ่อแม่ครูจารย์มันเหมือนกัน ท่านเคยไปรับการอบรมอยู่ที่วัดหนองฝือซึ่งเราก็อยุ้นั้นเวลานั้น ท่านเป็นลูกศิษย์ท่านอาจารย์ทองรัฐ คือท่านอาจารย์ทองรัฐ ท่านอาจารย์มี จังหวัดนครราชสีมาเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่นเรา ไปศึกษาอบรม ท่านอาจารย์ทองรัฐ ท่านอาจารย์กินรี ท่านอาจารย์มี โคราช ไปอบรมศึกษา เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่นเรา แล้วอยากจะยุติเป็นฝ่ายธรรมยุต

หลวงปู่มั่นท่านบอกว่า เรื่องชื่อนั้นไก่อ้มก็มี ฟังทุกคนนะ เป็ด ไก่ มันมีทั้งนั้นละ เรื่องชื่อเรื่องเสียง ไม่ถือเป็นประมาณ เอาหลักธรรมวินัยเป็นจิตใจของพระ เป็นเพศของพระ เป็นเนื้อหนังของพระ มรรคผลนิพพานไม่ได้กีดกันสำหรับผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ หากว่าท่านทั้งหลายได้มายุติเสีย โลกเขาถือกัน สมมุติถือกัน ท่านทั้งหลายก็จะไม่มีเพื่อนฝูงที่จะทำประโยชน์ให้แก่โลกมาก ถ้าเมื่อได้ยุติมาเป็นฝ่ายธรรมยุตเสีย ธรรมดาโลกก็จะถือเป็นหมู่เป็นคณะ เป็นธรรมดาของโลกมาอย่างนั้นดั้งเดิม ผลประโยชน์ที่จะได้จากการปฏิบัติเกี่ยวกับฝ่ายพระด้วยกันก็จะมีน้อย

ไม่ต้องยุติ ท่านสั่งเลยนะ มัคคาวรณ สัคคาวรณไม่มี เพศก็ตั้งขึ้นแล้ว ทางสังคมยอมรับกันทั้งธรรมยุต มหานิกาย นี่เป็นความยอมรับทั่วหน้ากันแล้วในสังคม ส่วนธรรมวินัยก็เป็นที่เปิดทางให้แล้วสำหรับผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ ไม่มีคำว่านิกายนั้น นิกายนี้ ขอให้เป็นผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบเท่านั้น เป็นศากยบุตรของพระพุทธเจ้าได้เสมอ หน้ากันหมด นี่หลวงปู่มั่นท่านแสดง

ผมสงสารเพื่อนฝูงของท่านมีจำนวนมาก ถ้าท่านทั้งหลายยุติแล้วหมู่เพื่อนก็จะเข้ากันไม่ติด ไม่ต้องยุติแหละ เพื่อกระจายผลประโยชน์ให้แก่เพื่อนฝูงมากมาย กายกอง คำว่าเพื่อนฝูงได้แก่ ธรรมยุต มหานิกาย ที่เขาตั้งชื่อกันอย่างนั้น สำหรับหลวงตาตัวเองใครจะว่าบ้างก็ตามไม่มีชื่อ ตั้งไว้อย่างนั้นโก้ ๆ ไปอย่างนั้นละ ธรรมยุต มหานิกาย ใครก็ตามถ้าปฏิบัติไม่ดีแล้วจะเป็นเทวดามาจากฟ้าก็ไม่ใช่ประโยชน์อะไรแหละ ถ้าตั้งใจปฏิบัติดีตามหลักธรรมวินัยสมบูรณ์แบบตามพระแล้ว มัคคาวรณ สัคคาวรณ ไม่มี เปิดทางโล่งเพื่อมรรคผลนิพพานด้วยกันทั้งนั้น

อันนี้เราเองก็ตีไม่สนใจกับว่านิกายนั้นนิกายนี้ ขอให้ปฏิบัติปฏิบัติชอบเท่านั้น เราเป็นที่พอใจ เข้าได้สนิททันทีเลย จะเป็นนิกายเดียวกัน ชื่อเดียวกันก็ตาม ถ้าปฏิบัติไม่ดีแล้วไม่เข้าหน้านะ ไม่อยากมองดูจนกระทั่งหน้าจะว่าอะไร ธรรมวินัยเป็นเครื่อง

บังคับหรือเป็นเครื่องยืนยันว่าจะเข้ากันได้สนิทหรือไม่สนิทเพราะอะไร ถ้าธรรมวินัย การปฏิบัติเข้ากันได้แล้ว เป็นศากยบุตรเหมือนกันหมด

วันนี้ผมก็ได้มาเยี่ยมท่านทั้งหลาย ผมไปทุกแห่งนั้นแหละทางไหนก็ไป หนองป่าพงก็ไป เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ไป ไปอุบลฯ ก็เข้าไปแวะหนองป่าพง ผมสนิทสนมกับอาจารย์ชา มานาน ได้คุยธรรมะทางด้านภายในกันแล้วหายสงสัย จึงบอกได้ตรง ๆ ว่า อาจารย์ชา นี้คือเพชรน้ำหนึ่ง ถ้าจะพูดในสมัยครั้งพุทธกาลท่านว่า พระอรหันต์องค์หนึ่งนั่นเอง แต่ทุกวันนี้กิเลสมันหนามันแน่น พูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมเรื่องมรรคผลนิพพานไม่ได้ นะ กิเลสมันรุ่มตี ธรรมะจะออกไม่ได้

คราวนี้จะเป็นคราวเปิดโลก ช่วยชาติของเรา ผมเองคือหลวงตาบัว เป็นผู้นำ ธรรมะพระพุทธรเจ้ามาเปิด ตีปากกิเลสให้แหลกเหลวหมดไม่ให้มีเหลือ เพราะมัน เหยียบย่ำทำลายศาสนาเรามาแล้ว กั้นกวางมรรคผลนิพพานไม่ให้มี ผู้ปฏิบัติศีล ธรรมนี้ไม่มีมรรคผลนิพพานไม่มี ปฏิบัติจนตายก็ไม่มียมรรคผลนิพพาน นี้กิเลสมันปิด ไขขนาดนั้นนะ มันหนาขนาดไหน

ใครเป็นเอกในโลกอันนี้ คือพระพุทธรเจ้าเป็นเอก ศาสนาออกมาจากท่านผู้เป็น เอก สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่างไม่มีอะไรบกพร่อง กิเลสมันได้เห็นมรรค ผลนิพพานมาจากที่ไหน มันถึงมากล้าหาญหน้าด่านหลอกลวงโลกจนกระทั่งวันนี้ว่า บุญไม่มี บาปไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี นิพพานไม่มี นี่คือกิเลสตัวตบอดหน้าด่านที่ สุด มันกำลังปิดหูปิดตาปิดจิตปิดใจของชาวพุทธเราให้วิ่งไปตามมัน มรรคผลนิพพาน กลายเป็นขี้หมูราขี้หมาแห้งไปแล้วเวลานี้ นี้เรานำมาเปิด

เราปฏิบัติจริง ๆ ตามหลักศาสนธรรม ตั้งแต่การเรียนมาเราไม่เคยได้ทำหนีติ เตียนในศีลของเราว่าต่างพร้อยแม้นิดหนึ่ง เป็นที่ภาคภูมิใจในการศึกษาเล่าเรียน ศีล เราสงวนรักษามากที่สุด ภาคภูมิใจ เวลาออกปฏิบัติจึงไม่มีความเคลือบแคลงสงสัยใน ศีลของตนว่าต่างพร้อย มีความภาคภูมิใจเต็มสัดเต็มส่วนในศีลของตน จากนั้นก็ก้าว ออกปฏิบัติตามหลักศาสนธรรมที่ท่านสอนไว้ เฉพาะอย่างยิ่งคำว่าปฏิบัติก็ได้แก่จิตต ภาวนา ชำระจิตใจตามแนวทางที่พระพุทธรเจ้าทรงสั่งสอนไว้ ตั้งแต่สมถธรรม วิปัสสนา ธรรม ก้าวขึ้นไปจนกระทั่งวิมุตติธรรม ออกจากจิตตภาวนาเป็นสำคัญมากอันดับหนึ่ง

นี่ก็ได้ออกปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ คำว่าสมาธิที่เรียนในตำรับตำรา เป็นชื่อ เป็นเสียงเป็นกระดาดนั้น เข้ามารวมอยู่ในหัวใจผู้ปฏิบัตินี้ สมาธิได้ปรากฏขึ้นแล้วใน หัวใจของเรา ไม่สงสัยแล้วว่าสมาธิเป็นอย่างไร แต่เวลาเรียนอยู่นั้นสงสัยตลอด ว่าสมาธิ เป็นยังไง ๆ สงสัย เพราะเพียงความจำเฉย ๆ ความจริงไม่ได้เข้าถึงใจ พอปฏิบัติทาง ด้านจิตตภาวนาเข้าไป สมาธิปรากฏขึ้นที่ใจเป็นความสงบเย็น จากนั้นเป็นความ

อัครรรยในชั้นสมาธิ อ้อ สมาธิเป็นอย่างนี้หรือ นั่นชัดแล้วไม่ต้องไปถามใคร สมาธิเป็นอย่างนี้หรือ ขยายจากสมาธิออกไปยิ่งกว้างขวาง ยิ่งลึกซึ้ง จนกระทั่งเต็มภูมิของสมาธิ คำว่าสมาธิเต็มภูมินั้นเหมือนน้ำเต็มแก้ว จะทำยังไงให้สูงกว่ันนั้นก็สูงสมาธิที่เต็มภูมิแล้ว ให้เลยนั้นไม่เลย เรียกว่าเต็มภูมิสมาธิ เหมือนน้ำเต็มแก้วในชั้นนี้ นี่ก็ได้เป็นแล้วภายในจิตใจของตัวเอง

ติดสมาธิอยู่เป็นเวลา ๕ ปีไม่อยากออก อยู่ที่ไหนอยู่ได้หมดสบายหมด อยู่ในป่าในเขาจะยืนก็ดีนั่งก็ดีนอนก็ดี จิตนี้ไม่ได้ออกยุ่งกับอะไรเลย เป็นอารมณ์อันเดียว สมาธิแนว จนกระทั่งถึงว่านิพพานคืออันนี้เอง มันติดสมาธิแล้ว นี่ติดสมาธิอยู่เป็นเวลา ๕ ปี จนกระทั่งพ่อแม่ครูจารย์ท่านเห็นว่ามันจะตายแล้วนะไอ้ นี่มันจะหมุ่ขึ้นเขียงในสมาธิแล้ว ท่านถามเรื่อย ๆ เป็นยังไงจิตท่านมหา สงบดีอยู่หรือ สงบดีอยู่เราว่าอย่างนี้เลย เพราะพูดด้วยความอาภาหุญที่รู้เจ้าของจริง ๆ แล้ว ท่านก็ถามเรื่อยท่านก็นิ่งไปเรื่อย แล้วก็ถามเรื่อย พอหนักเข้าก็ว่า เป็นยังไงจิตสงบดีอยู่หรือท่านมหา

วันนี้จะเปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ เรื่องธรรมของพระพุทธเจ้าที่กระจายอยู่ในโลก แต่โลกเหยียบย่ำทำลายอยู่ไม่ได้มีใครมอง วันนี้จะพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังในผลของตัวเองที่ได้ปฏิบัติมาอย่างอาภาหุญชาญชัยไม่สะทกสะท้าน ในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยหวั่นกับอะไรทั้งนั้น เพราะเราได้อยู่ของจริงตามหลักพระพุทธเจ้าแล้วจึงไม่มีหวั่นอะไร ของจริงมียังไงเราจะว่าตามของจริงนั้น

นี่เราพูดถึงเรื่องสมาธิเต็มภูมิ ติดสมาธิอยู่ ๕ ปี แนวทั้งนั้น ไม่มีกระดิกพลิกแพลงไปทางไหนมันลำบาก จะให้คิดทางด้านปัญญาคิดอ่านไตร่ตรองอย่างนั้นอย่างนี้ มันไม่อยากคิด มันสู้ความสงบแนวอยู่อันเดียวไม่ได้ ก็เลยติดสมาธินั้นเสียเป็นเวลา ๕ ปี พอถึงเวลาแล้วก็ เป็นยังไงท่านมหาสงบดีอยู่หรือจิตท่านว่าอย่างนั้น ก็ว่าสงบดีอยู่ ท่านจะนอนตาย ขึ้นทันทีเลย หรือ ท่านจะนอนตายในสมาธินั้นหรือ ท่านรู้ไหมว่าสุขในสมาธิเท่ากับเนื้อติดฟันเท่านั้น เนื้อติดฟันมีความสุขแค่ไหน เอามาเทียบกันกับสมาธิของท่าน

เอาละนะที่นี้ ชิงชังตั้งตั้งเทียบนะ ท่านรู้ไหมว่าสมาธิทั้งแท่งนั้นเป็นสมุทัยทั้งแท่ง ท่านรู้ไหม ไอ้เราก็อันที่ตอบท่าน ถ้าว่าสมาธิเป็นสมุทัยแล้วสัมมาสมาธิจะให้เดินที่ไหน เราก็ว่าอย่างนี้ตอบท่าน สมาธิของพระพุทธเจ้าไม่ได้เป็นสมาธิหมุ่ขึ้นเขียงเหมือนดังสมาธิของท่านนี่นะ สมาธิของท่านเป็นหมุ่ขึ้นเขียง ไม่สนใจกับเรื่องสติปัญญาที่จะถอดถอนกิเลสเลย นี่คือสมาธิขึ้นเขียง นี่หรือเป็นสัมมาสมาธิท่านว่าอย่างนั้น สมาธิของพระพุทธเจ้าไม่ได้เป็นอย่างนี้ สมาธิต้องเป็นสมาธิ มีสติปัญญาครอบงำอยู่กับสมาธินั้น

เป็นความทุกข์ความทรมานมากน้อย หายหน้าไปเกือบจะว่าไม่มีเหลือ จากนั้นจิตก็
หมุนขึ้นเป็นหลักธรรมชาติ นี่เรียกว่าละชั้นกามกิเลสได้แล้วด้วยปัญญาของตัวเองโดย
ไม่ต้องไปถามใคร

พูดแล้วสาธุ แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้านี่ก็ไม่ทูลถามพระองค์ เพราะเป็น
ของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน สนุทธิฎุโก ความรู้เองเห็นเองอย่าง
เดียวกัน ถามกันหาอะไร ประจักษ์ จากนั้นจิตก็ติดขึ้นเลย ติดขึ้น ๆ ถ้าพูดถึงชั้นภูมิก็ว่า
พระอนาคามีได้ระดับแล้ว พระอนาคามีนี้เป็นขั้นที่หมุนตัวเองไปอัตโนมัติ เรียกว่า
ภวานามยปัญญา เป็นปัญญาเป็นสติที่หมุนตัวเองโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องมีการบังคับ
บัญชาในเรื่องความพากความเพียร ต้องได้รั้งเอาไว้ ไม่อย่างนั้นสติปัญญานี้ทำงานเลย
เถิด เพราะเห็นโทษแห่งวัฏจักรก็เห็นอย่างถึงใจ คือเห็นโทษของกิเลสเห็นอย่างถึงใจ
เห็นโทษแห่งความหลุดพ้นจากทุกข์เห็นอย่างถึงใจ ความถึงใจทั้งสองประเภทนี้เข้าสู่
ดวงใจดวงเดียวจึงมีกำลังมาก ที่จะถอนตัวออกจากทุกข์ โดยไม่มีคำว่าเป็นว่าตาย ฟัด
กันเต็มเหนี่ยวเลย

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าประกาศกวางอนอยู่ที่หัวใจของผู้ปฏิบัติตามศาสนธรรม
ที่ทรงสอนไว้ ไม่ครีไม่ล้ำสมัย เป็นมัชฌิมาตลอดเวลา นี่สติปัญญาขั้นนี้ก้าวแล้ว ทีนี้เบิก
กว้าง ๆ ออกเรื่อย ๆ เรื่องกิเลสตัณหาวัฏจักรวัฏวนหมุนภายในดวงใจนี้ เหมือนกับว่า
มันหย่นเข้ามา ๆ ทางเบิกกว้างที่จะหลุดพ้นจากทุกข์เบิกกว้างออก ๆ สติปัญญาหมุน
ตัวเป็นธรรมจักร นี่เรียกว่าธรรมทำงาน ธรรมมีกำลัง ย่อมหมุนตัวกลับเหมือนกันกับ
กิเลสที่มันมีกำลัง หมุนหัวใจของสัตว์เป็นวัฏจักรไปตาม ๆ กันหมด ไม่ว่ากิริยาใดของ
กิเลสที่มันแสดงตัวออกมา มันทำงานเพื่อวัฏจักรของมันทั้งนั้น ๆ ทีนี้เมื่อสติปัญญาอัน
เป็นฝ่ายธรรมมีกำลังแล้วหมุนกลับ ทีนี้หมุนกลับโดยอัตโนมัติเหมือนกิเลสมันหมุนอยู่
ในหัวใจสัตว์โลกเป็นอัตโนมัติของตัวเองนั้นแล

พอถึงขั้นสติปัญญาขั้นนี้แล้วเป็นหมุนกลับ ๆ ตลอดเวลา ไม่ว่าจะยืนว่าเดินว่านั่งว่า
นอนเว้นแต่หลับอย่างเดียวเท่านั้น นอกจากนั้นสติปัญญาขั้นนี้จะฆ่ากิเลสตลอดเวลา
โดยอัตโนมัติ หมุนตัว ๆ กิเลสชั้นหยาบหมุนหนัก เรียกว่าปัญญาชั้นผาดโผนโจน
ทะยาน เหมือนว่าฟ้าดินถล่ม ปัญญาชั้นหยาบกับกิเลสชั้นหยาบ ๆ ฟัดกัน พอจากนั้น
แล้วสติปัญญาก็ค่อยเบาไป ๆ เพราะกิเลสเบาลง ๆ สติปัญญาก็ค่อยเบาไปตาม ๆ กัน
หมุนไปตาม ๆ กัน เป็นน้ำซึบน้ำซึม ๆ กิเลสซึมซาบไปไหนสติปัญญาขั้นอัตโนมัติก้าว
เข้าสู่มหาสติมหาปัญญาแล้วซึมซาบไปตาม ๆ กันเลย

เหมือนไฟได้เชื้อ เอา ละเอียดยขนาดไหน สติปัญญานี้ละเอียดยตามกันไป ๆ โดย
อัตโนมัติจนไหม้หมด คำว่าเชื้อไฟได้แก่กิเลสส่วนหยาบ ส่วนกลาง ส่วนละเอียดย ไฟจะ

แสดงเปลวตามเชื้อไฟที่หยาบ กลาง ละเอียดเป็นลำดับ พอเชื้อไฟได้แก่กิเลสมีความละเอียดลออลงมากจนถึงขนาดซึมซาบ สติปัญญาชั้นพอ ๆ กันชั้นปราบกันก็ซึมซาบไปตาม ๆ กัน เผาไหม้เป็นลำดับลำดับเหมือนไฟได้เชื้อ จนกระทั่งขาดสะบั้นลงไปหมดไม่มีอะไรเหลือภายในจิตใจ จิตใจได้ตัดขึ้นจากนั้นเหมือนฟ้าดินถล่ม

เห็นประจักษ์อย่างนั้นชิปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้า ธรรมเป็นธรรมที่องอาจกล้าหาญชาญชัย ออกมาจากผู้สิ้นกิเลส เห็นกิเลสทุกประเภทแล้วกลัวกิเลสหาอะไร มันลบล้างว่าบุญไม่มี บาปไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี จำอยู่ในหัวใจนี้จะไปถูกกิเลสหลอกลวงได้ยังไง ก็มีตั้งแต่จะฟาดหัวกิเลสแหลกแล้วประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ว่า บุญมี บาปมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี ประจักษ์อยู่ตลอดเวลา ตั้งกัปตั้งกัลป์มาแล้ว แล้วยังจะมีอยู่ต่อไปอีกในสิ่งเหล่านี้ ไม่มีการลบล้างได้ ไม่มีสิ่งใดลบล้างได้ กิเลสจะลบล้างว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีก็ตาม ก็เป็นลมปากที่มาหลอกลวงสัตว์โลกให้ลุ่มจมไปตามมันเท่านั้น พี่น้องทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธด้วยกันอย่าหลงกลมันนะ

พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอก แต่กิเลสมันไม่ได้เอากนะ เอกตั้งแต่หลอกคนเท่านั้นแหละ ให้ต่างคนต่างปฏิบัติ พอจิตถึงชั้นขาดสะบั้นลงไป กิเลสอวิชชาหมุนอยู่ในหัวใจดวงเดียวเป็นจตุรรมของกิเลสทั้งหลาย มหาสติมหาปัญญาที่ฟาดเข้าไปนั้นขาดสะบั้นลงจากหัวใจ ประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม ขณะที่จิตได้หลุดออกไปจากวิภูจิตวิภูจักรขาดสะบั้นออกไปเป็นวิภูจิต เป็นนิพพานสด ๆ ขึ้นมาภายในจิตใจแล้ว เหมือนฟ้าดินถล่มเลย ความอัศจรรย์ที่ไม่เคยคิดเคยคาดเคยหมายได้ปรากฏขึ้นแล้วในขณะที่กิเลสทั้งปวงได้สิ้นซากลงไปจากหัวใจแล้ว

ใจนี้เป็นใจดวงอื่นขึ้นมาทั้ง ๆ ที่เป็นใจดวงเก่า ใจดวงเก่าคือกิเลสครอบเอาไว้มืดตื้อ แล้วถึงสว่างมาก็สว่างตามขั้นตามภูมิยังไม่ได้สว่างเต็มดวงเมื่อกิเลสยังมีอยู่ พอกิเลสพังลงไปหมดแล้วสว่างเต็มดวง อาโลโก อุทปาติ สว่างโรอยู่ทั้งกลางวันกลางคืน พระพุทธเจ้าสอนพระเบญจวัคคีย์ทั้งห้า เบญจวัคคีย์ทั้งห้าก็ใครบ้างที่จะศึกษาปฏิบัติ ตาม ก็คือพวกเรานี้ละปฏิบัติ ต้องเอาให้จริงจัง นี่ละกิเลสขาดสะบั้นลงจากใจ ใจดวงที่กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วเป็นใจดวงใหม่ขึ้นมา เป็นใจที่อัศจรรย์เลยคาดเลยหมาย แม้ตัวเองก็อัศจรรย์ในตัวเอง น้ำตาร่วง นั้นฟังซิ

ไม่ได้นอนเลยตลอดรุ่ง เกิดความอัศจรรย์ในธรรมของพระพุทธเจ้า ที่ปรากฏขึ้นในหัวใจของเราอย่างเต็มดวง สว่างจำครอบโลกธาตุ โนนฟังซิ พอกิเลสตัวเดียวที่มันปิดบังกระจายออกเท่านั้น จิตนี้ได้แสดงฤทธิ์เดชของตัวเองแห่งความบริสุทธิ์เต็มตัวของจิต สว่างจำไปหมด ไม่ถาม นรกถามอะไร สวรรค์ นิพพาน ถามหาอะไร ประจักษ์

อยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ตามเราเป็นผู้รู้ผู้เห็นอยู่ เราจะไปเชื่อใครผู้
เขาไม่รู้ไม่เห็น

นี่ละพระพุทธเจ้าตรัสรู้เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น สั่งสอนโลกได้สามแดนโลกธาตุ
เห็นไหม จริงหรือไม่จริง อาจหาญหรือไม่อาจหาญ แน่หรือไม่แน่พระพุทธเจ้าตรัสรู้
ธรรม ฆ่ากิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจ สอนสัตว์โลกได้สามแดนโลกธาตุ แล้วมีใคร
สามารถ กิเลสตัวไหนสามารถสอนโลกให้เป็นอรรถเป็นธรรมได้สามแดนโลกธาตุ มีแต่
มันกล่อมโลกธาตุทั้งหมดนั้นแหละ นี่ละเป็นข้าศึกของธรรม ได้แก่อกิเลส มันบีบอยู่หัว
ใจของพวกเราทั้งหลายเวลานี้

เวลาเปิดออกแล้ว กิเลสสิ้นซากไม่มีอะไรเหลือแล้ว ตั้งแต่ขณะกิเลสสิ้นซากลงไป
ทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายที่จะมาผ่านหัวใจเพราะกิเลสสร้างขึ้นมา ไม่ปรากฏเลย มีแต่
ความบริสุทธิ์พุทธ ธรรมพอแล้วล้วน ๆ ภายในหัวใจ ตั้งแต่บัดนั้นตลอดมาจนกระทั่ง
บัดนี้เป็นเวลาเท่าไร นี่เราประกาศความจริงที่ออกจากหัวใจของเราอย่างไม่สะทก
สะท้านกับโลกธาตุใด ในสามแดนโลกธาตุนี้ เพราะเราได้รับรู้จริงเห็นจริงอย่างประจักษ์ใน
หัวใจของเราแล้ว แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าเราก็ไม่ทูลถามท่านในสิ่งเหล่านี้
เพราะทรงแสดงไว้แล้วทุกอย่างให้เราเห็น ให้ปฏิบัติตามนั้น ๆ จะรู้เห็น เป็น สน
ทิจฐุโก ๆ รู้เองเห็นเองขึ้นมา เราจะไปทูลถามท่านทำไม

ประกาศปางขึ้นภายในจิตใจแล้ว ทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยปรากฏ ตั้งแต่
ขณะที่กิเลสตัวสร้างทุกข์ขึ้นมานั้นขาดสะบั้นลงไปจากจิตใจ มีแต่บรมสุข เรียกว่า
นิพพานพอภายในหัวใจตลอดมาจนกระทั่งถึงปานนี้ เราเคยได้ประกาศให้พี่น้องชาว
ไทยทั้งหลายของเราได้ทราบ ในปีนี้เป็นปีที่เราเปิดห้วงอก ในการปฏิบัติมาผลได้รับมาก
น้อยเราไม่เคยเปิดแต่ก่อน สอนไปตามธรรมดา ควรสอนหนักหนัก ควรสอนเบาเบา
ควรสอนถึงฟ้าดินถล่มสำหรับผู้ต้องการมรรคผลอันสูงสุด เราก็สอนอย่างเต็มเหนี่ยว
เรียกว่าฟ้าดินถล่ม เอาให้หลุดให้พ้นไปได้ในขณะนั้นเลยทีเดียว

ถ้าเป็นสถานที่ต่าง ๆ ก็ตามแต่กำลังของผู้ที่จะรับอรรถธรรมมากน้อยเพียงไร ถ้า
ไปสถานที่หูหนวกตาบอดเสียจริง ๆ เหมือนไม่มี เราก็เป็นคนหูหนวกตาบอดไปด้วย
เพราะสอนไปแล้วเขาก็ไม่รู้เรื่อง สอนไปหาอะไร ก็เดินไปนั่งไปนอนไป ตามีหูกมีก็ฟังไป
อย่างนั้น ผ่านไป ๆ เพราะสอนมันไม่รับประโยชน์ พวกนี้พวกปทปรมะ มีด หูหนวกตา
บอดหมด ใจบอดหมด ไม่มีทางที่จะรับอรรถธรรมได้สอนไปทำไม เป็นคนใช้ก็
เหมือนคนใช้ ไอ.ซี.ยู. เข้าไปไม่ได้สนใจกับหมอไม่ได้สนใจกับยาเลย มีแต่ลมหายใจจะ
ขาดไปโดยถ่ายเดียว

คนประเภทนี้เหลืออยู่แต่ลมหายใจ เป็นเศษมนุษย์ สร้างบาปสร้างกรรมมาก ๆ นี้ทั้ง ๆ ที่มันเชื่อกิเลสอย่างฝังใจว่านรกไม่มี ตัวนี้แหละตัวที่จะจมอย่างฝังมิด ๆ เหมือนกัน ผู้ที่เชื่อกิเลสว่านรกไม่มี สวรรค์ไม่มี นิพพานไม่มี บาปไม่มี บุญไม่มี นี่คือตัวเรียกว่าช่างรับเหมาใหญ่ในกองทุกข์ทั้งหลาย จะรวมอยู่ที่ผู้นี้ทั้งหมด คำว่ามีหรือไม่มีมันเป็นลมปาก เป็นความสำคัญของกิเลสหลอกต่างหาก ความจริงไม่ได้ขึ้นอยู่กับใคร

นรกมีมากี่กี่ปีกี่กาลแล้ว ฟังซิ กี่กี่ปีกี่กาลมานานสักเท่าไร แล้วยังจะมีอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา ใครจะไปลบล้างนรกได้ แม้แต่พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาก็พระองค์ ไม่เห็นพระองค์ใดว่าได้ลบล้างนรกได้ สวรรค์ได้ ไม่มี มีแต่ตรัสสอนโลกตามความมีอยู่ของสิ่งเหล่านี้ เพราะลบล้างมันไม่ได้ ให้ความนี้เป็นภัย อันนั้นเป็นคุณ นรกเป็นภัย นรกขุมนั้น ๆ เป็นภัยขนาดนั้น ๆ บาปเป็นภัยอย่างนั้น ๆ สอนบุญว่าเป็นคุณอย่างนี้ ๆ แนะนำสัตว์ทั้งหลายให้ไปทางบุญทางที่ถูกที่ ดีสุด ๆ ร้อน ๆ แนะนำให้แยกตัวออกจากความชั่วช้าลามกทั้งหลาย จะไม่ได้ไปตกนรกแบบสด ๆ ร้อน ๆ เช่นเดียวกัน นี่ละศาสนาของพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ อย่างนี้แล

เราอย่าให้กิเลสมันหลอกนะเราเป็นชาวพุทธ ปีนี้จึงได้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เราขอขาดแทนพระพุทธเจ้าเลยเรื่องราว บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลก นิพพานมี เราไม่สะทกสะท้าน คอเราจะขาดให้ขาดไป แต่เราจะปฏิเสธคำเหล่านี้ว่าไม่มี เราปฏิเสธไม่ลง มันประจักษ์อยู่ที่หัวใจ แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม เพราะเป็นของอันเดียวกัน รู้เห็นอย่างเดียวกัน ถามท่านทำไม หลักใหญ่อยู่ตรงนี้

เพราะฉะนั้นจึงกล่าวพูด ในปีนี้เป็นปีเปิดหัวอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ เราไม่เคยเปิด ธรรมประเภทนี้เรารู้มาตั้งแต่ปี ๒๕๙๓ ฟังให้ดี วันที่ ๑๕ พฤษภาคม เวลา ๕ ทุ่ม ๒๕๙๓ อยู่บนวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร หลังวัดดอยฯ บนภูเขา เวลา ๕ ทุ่มพอดี ได้คว่ำกิเลสออกจากหัวใจเหมือนหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม ในวันนั้นจนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลา ๔๘-๔๙ ปีนี้แล้ว เราไม่เคยพูดที่ไหนว่าเรารู้ได้อย่างนี้เห็นอย่างนี้ แต่ปีนี้ในปีที่เราจะนำชาติบ้านเมือง จึงเปิดปุมหลังออกมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ จะเชื่อหรือไม่เชื่อมั่นเป็นเรื่องกรรมของสัตว์ต่างหาก

เราที่พูดออกไปก็ดี ไม่พูดออกไปก็ดีในธรรมประเภทนี้ เราไม่มีได้มีเสียกับธรรมเหล่านี้ เพราะเป็นธรรมชาติที่คงเส้นคงวาหนาแน่น จะพูดหรือไม่พูดไม่มีปัญหา นอกจากแยกไปพูดให้เป็นประโยชน์แก่โลก แต่โลกที่มันหนาแน่นมันจะเอาขึ้นไปเป็นไฟเผาไหม้ตัวด้วยความไม่เชื่อก็ได้ อันนั้นเป็นกรรมของสัตว์ช่วยไม่ได้ ผู้ที่จะควรช่วยได้ก็เชื่อ ก็ทำตามหลักธรรม เพราะนี่เป็นธรรมพระพุทธเจ้าโดยแท้ ว่าบาป บุญ นรก สวรรค์ มี ธรรมพระพุทธเจ้าแท้ ว่ามรรคผลนิพพานที่ศาสดาสอนไว้เพื่อสาวกทั้งหลายตรัสรู้มรรค

ผลนิพพานมาเป็นลำดับ จนกระทั่งบัดนี้ก็เป็นศาสนาของพระพุทธเจ้าแท้ ที่ทรงสอนไว้แท้ ไม่มีใครมาสอนอย่างพระพุทธเจ้า เราปฏิบัติตามนั้น รู้ตามนั้น เห็นตามนั้นแล้วใครจะมาลบหลู่เราได้ มันก็ต้องเป็นตามนั้น จึงเป็นศาสดาองค์เอก คงเส้นคงวาหนาแน่นได้ ถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่มีความจริงแล้ว ศาสดาก็ไม่มีความจริง ศาสนาก็ปลอม ธรรมทั้งหลายปลอมหมด จริงแต่กิเลสอย่างเดียวเผาหัวใจโลกตลอดเวลา

วันนี้ได้พูดให้ท่านทั้งหลายฟังซึ่งเป็นนักปฏิบัติ ผมพอใจ เห็นท่านผู้ปฏิบัติมุ่งต่อมรรคผลนิพพาน เอาให้หนักนะเรื่องการชำระจิตใจ จิตตภาวนาเป็นสำคัญมาก อย่ายุ่งกับสิ่งภายนอก เป็นเรื่องหลอกลวงต้มตุ๋นทั้งนั้น เป็นเรื่องของกิเลสเข้าตีตลาด ธรรมตีตลาดบ้างศีล สมาธิธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม แล้วต่อจากนั้นก็เป็นมรรคผลนิพพาน ธรรมขึ้นมาภายในจิตใจของเรา เพราะความพากเพียรของเรา อันนี้เอาให้หนักแน่นนะ ให้รู้จริงเห็นจริง

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของจริงมาตลอด ขอให้ปฏิบัติตามนี้เถอะ จะเห็นรู้จริงเห็นจริงตามท่าน ไม่มีอะไรมาเป็นอุปสรรคกีดขวางได้นอกจากกิเลสอย่างเดียว ปิดหัวใจเลสออกไป เหยียบหัวใจเลสออกไป เอาให้เห็นมรรคผลนิพพานประจักษ์ใจ สมชื่อว่าเราบวชมาในพุทธศาสนา เพื่อสมบัติอันล้ำค่าคือมรรคผลนิพพาน งานของพระไม่มีอันอื่นใด มีแต่งานเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ชำระกิเลสภายในจิตใจนี้โดยถ่ายเดียวเท่านั้น

งานอื่นเหล่านั้นเป็นงานของโลกของสงสาร ถ้าหากว่าเราหลงเพลินกับมันก็เป็นงานของกิเลส ยุ่งนั่นยุ่งนี่ สร้างนั่นสร้างนี่ยุ่งไปหมด ไม่สร้างหัวใจ ไม่ชำระจิตใจเจ้าของไปสร้างแต่ภายนอก หาเกาแต่ที่ไม่คัน เหมือนหมาขี้เรื้อน หมาขี้เรื้อนมันยังเกาที่คันเรานี้เกาตะ ๆ ไม่เลือกกว่าที่คันไม่คัน สู้หมาขี้เรื้อนหรือเก้งกว่าหมาขี้เรื้อนก็ได้ หมาขี้เรื้อนแตกกระจายหนีไปหมด สู้พระเกาตะไม่ได้ พระเกาตะ หาเรื่องเกานั้นเกานี้ ยุ่งนั่นยุ่งนี่ ไม่ได้สนใจกับตัวยุ่งมันอยู่ภายในหัวใจนี้เลยว่ามันคืออะไร นี่ตัวยุ่ง ให้แก่เข้าไปตรงนี้

มันฟุ้งซ่านมากเท่าไร เอาสติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม ฟาดเข้าไปเอาให้มันหาย เวลานี้มีแต่มันเอาเราหงายนะ พอจะมองดูจิตนี้ถูกมันตีหน้าผากหงาย ๆ เข้าภาวนาไม่ได้ รำคาญ ขี้เกียจขี้คร้าน ฟุ้งซ่านวุ่นวาย นี่คือกิเลสตีแล้ว เอาสติปัญญาจ่อเข้าไป ๆ หงายคราวนี้ซัดคราวใหม่ หงายคราวนี้ซัดเข้าไป สุดท้ายฟาดกิเลสจมลงได้ นี่ละความเพียร พระพุทธเจ้าจึงสอนเรื่องความพากความเพียร

สติเป็นสำคัญมากนะอย่าให้เผลอ อยู่ที่ไหนให้มีสติดูจิตใจเจ้าของ มันเคลื่อนไหวไปมาทางไหนบ้าง นั่นคือเรื่องของกิเลสเคลื่อนตัวทั้งนั้นแหละ ให้ดูตัวนี้ เมื่อดูตัวนี้ซัด

เข้าไปแล้วก็จะเห็นที่แก้ที่ไข มันจะสงบตัวลงไป ทีนี้ปัญญาตีเหล็กแตกกระจายไปได้เลย นี่เป็นธรรม

วันนี้ได้ฝากธรรมกับท่านทั้งหลาย ให้พากันไปประพฤติปฏิบัติ ผมภูมิใจในพระเราที่ยังมีผู้มุ่งต่ออรรถต่อธรรม ก็เท่ากับมุ่งต่อมรรคผลนิพพาน มุ่งต่อศาสตาดองค์เอกตามเสด็จพระพุทธเจ้าด้วยความพากเพียรของเรา นี้ถูกต้องแล้วเหมาะสมแล้ว ต่อไปนี้จะไม่มีนิกายศาสนา มีแต่รูปพระรูปเณร มีแต่รูปวัดรูปวาเท่านั้น ธรรมจะไม่มีในวัดในวา ในพระในเณร จะมีแต่ส้วมแต่ถ่านแต่มูลแต่คู่อุ้มน้ำเต็มวาเต็มพระเต็มเณร เรื่องศีลสมาธิ ปัญญา ความพากเพียรที่ชำระกิเลสนี้จะไม่มีการกิริยาของพระนะ ให้พากันระมัดระวังตอนนี้ให้มาก

เวลานี้กองทัพกิเลสมันเป็นคลื่นใหญ่ยิ่งกว่ามหาสมุทรทะเลหลวง ไปที่ไหนกิเลสเข้าไปตีตลาดแล้ว ๆ สวมรอยแล้ว ๆ เราไม่ทราบว่ากิเลสสวมรอยเรา เพราะเราโง่กว่ามัน เมื่อได้รู้ทุกสิ่งทุกอย่างแล้วมันจะออกแง่ไหนรู้หมด เรื่องของกิเลสมันจะออกแง่ใดมุมใดรู้หมด ๆ ไม่งั้นฆ่ามันไม่ได้ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านฆ่าหมด รู้ได้หมดถึงฆ่าได้หมด พวกเรานี้โง่ได้หมด ให้กิเลสเหยียบได้ทั้งนั้นไม่ว่าพระว่าเณร มันไม่ได้กลัวหัวโล้นโกนคิ้วนะกิเลส กลัวแต่สติธรรม ปัญญาธรรม ความพากเพียรเท่านั้น

วันนี้พูดธรรมะให้ท่านทั้งหลายฟังพอหอมปากหอมคอ พูดไปพูดมาเหนื่อยแล้วนะ เอาละพอ